

9. møde.

Fredag den 24. oktober kl. 11.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*):

Fra medlem af folketinget *Eva Rothenborg*, der har haft orlov på grund af sygdom, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 29. oktober atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Frederik Johansens*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af folketinget *Gudme*, *Svend Haugaard*, *Aase Olesen* og *Ingomar Petersen* har medelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder. (Udvidet adgang til opdeling af beboelsesejendomme).

(Lovf. nr. 52).

I skrivelse af gårds dato meddeler undervisningsministeren, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om atomanlæg m. v.

(Lovf. nr. 53).

Medlemmer af folketinget *Ebba Strange*, *Kristine Heltberg* og *Morten Lange* har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender. (Oprettelse af daginstitutionsnævn).

(Lovf. nr. 54).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Gudme*) (RV):

Jeg skal herved på det radikale venstres vegne tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder. (Udvidet adgang til opdeling af beboelsesejendomme).*

Lige siden gennemførelsen af ejerlejlighedsbegrebet i dansk lovgivning i 1966 har

der været strid om dets indhold. Men der har ikke kunnet være tvivl om, at vi med ejerlejlighederne havde fået skabt en ny boligform, som havde befolkningens interesse. Det er ikke blot lokal boligmangel og skattefordele, der har fået folk til at købe ejerlejligheder. I lige så høj grad er der tale om et naturligt ønske om at eje sin egen bolig og at gøre det på økonomiske vilkår og i en størrelse, som er til at overse. Parcelhuset med have er en herlig boligform, men mange enlige og ældre foretrækker etageboligen, hvor folk bor tættere på hinanden end i villaboligen, og hvor den udvendige vedligeholdelse er et fællesanliggende, som ikke volder den enkelte ejer bekymringer.

Det, der har været med til at skabe strid om ejerlejlighedsbegrebets indhold, er det beklagelige faktum, at man ved lovens gennemførelse i 1966 ikke fra starten fik udsorteret de ejendomme, der var så ringe, at de i stedet for at blive opdelt i ejerlejligheder hellere burde have været saneret. Man satte en årstalsgrænse ved ejendomme, der var opført før 1890, men man stillede ikke krav med hensyn til selvstændigt bad og toilet, opvarmningsforhold osv. Resultatet blev, at vi i årene efter 1966 fik foretaget en række ejendomsopdelinger, som aldrig burde være sket, og fik skabt nogle ejerlejligheder af en meget ringe kvalitet, som vi desværre må trækkes med mange år endnu. Dette har været med til at belaste ejerlejlighedsbegrebet og sine steder skabe en atmosfære af udnyttelse og fidusmageri omkring det.

Derfor var det berettiget, at man ved nogle lovændringer i 1969 og 1970 strammede kravene for opdeling af ejendomme til ejerlejligheder. Man anvendte her dels en årstalsgrænse, dels et kvalitetskrav. Men det var at gå i den anden grøft, da regeringen J. O. Krag i november 1971 fremsatte forslag — gennemført ved lov nr. 60 af 15. marts 1972 — hvorefter man kun kunne indrette ejerlejligheder i ejendomme, der var opført efter 1. juli 1966, dvs. tidspunktet for den første ejerlejlighedslovs ikrafttræden.

Virkingen af denne meget hårde stramning er da heller ikke udeblevet. Der har i de forløbne snart 4 år vist sig et stigende behov for egnede ejerlejligheder i den gode del af den ældre boligmasse. Nybyggeriet slår ikke til, dels fordi det ofte er for dyrt for de